

Членъ 1.

За Благость - та.

Две неща ны водятъ всегда за да не ся излажеме; то есть: да прощаваме, и да струваме добро-то. Едно-то забраня да не сториме зло другому, а друго-то ни показува добрини-те кои-то треба да чиниме. Една токмо добродѣтель безъ сомнѣніе е доволна чловѣку; то есть благость-та. Мы быхме были вси совершенни, ако послѣдувахме законы-те на мѣсто-то въ кое-то живѣме. Какво-то и да бы было состояніе-то Ви, чада мои! на земля-та, безсилни или силни, злощастни, или щастливи, послѣдувайте, во всяко обстояніе, благость-та сосъ точность. Сосъ това мнѣніе будете увѣрени, какъ ще струвате добръ. Треба сосъ дѣла-та си, а не сосъ слова-та да ся узнайте въ свѣта. Честный чловѣкъ е оный, кой-то ся стараетъ да е всегда таковъ, а не кой-то иска да ся вижда таковъ. Нека ся не прельщава таковый. Вые убо имайте всегда на ума си какъ таковый преступлява правила-та на благость-та. Кой-то смѣе да завиди, за снова що не е негово, и поиска да го вземе насилственно, или сосъ лукавство, таковый не има благость. Нѣкои дѣца гледатъ да откраднатъ сосъ лукавство на игра-та, и да излажатъ други-те. Може да каже нѣкой какъ го чи-